

VĚK: 27 let
VZDĚLÁNÍ: Cevro Univerzita (Bc.) a AVU (Mgr.)
PROFESNÍ HIGHLIGHTY: ocenění Forbes 30 pod 30 či sólová výstava The Mirror Diary v galerii Platforma 15

Lucie Rosická

Její umění v sobě snoubí ruční práce, které ji naučila babička, s klasickou malbou a vášní pro látky. Emocemi nabytá figurální díla Lucie Rosické si můžete už od 16. dubna prohlédnout i naživo, a to v rámci její nové sólové výstavy v Trafo Gallery. Tentokrát zpracovala těžší témata, jako je vyhoření, pochybnosti či nejistoty, a očekává, že osloví hlavně ženy: „Mám dojem, že se mi lépe daří vkládat do děl myšlenky a pocity, které snadno rozklíčují a dokážou se s nimi ztotožnit.“

Jak byste definovala své umění pro lidi, kteří ho neznají?

Záleží, s kým mluvím. Nerada bych svá díla shazovala, ale když cítím, že by bylo těžké je vysvětlit, zjednoduším to na: „No, v podstatě je to taková prošívaná deka, ale na rámu působí jako obraz.“ Pokud cítím z druhé strany aspoň malý zájem, velmi ráda se rozvážím o technice prošívání, o šicích strojích, o tom, kde jsem naposledy koupila zajímavou látku, a v neposlední řadě také o tématech, která zpracovávám.

Ke kterým tématům se ráda vracíte?

Moje práce je převážně autobiografická a hodně deníková, takže v podstatě vždy odráží to, co právě prožívám. Často se mi stane, že si chci třeba vytvořit obraz podobný jinému, který jsem vytvořila dříve, jen abych si znovu navodila ty pocity, ale skoro vůbec to nejde.

A pokud jde o materiály?

S těmi je to snadnější. Ráda používám samety a satény, hlavně kvůli jejich krásným strukturám a odleskům. Jako detaily pak hojně využívám látky, které dostanu darem nebo si je odněkud přivezu a mají pro mě hlubší význam.

Kde látky s oblibou sháníte?

Popravdě, miluju je hromadit. Převládá ve mně pocit, že musím mít všechno do zásoby. Jejich shánění je ale trochu věda. Když někdo najde svůj zdroj, tají si ho jako své know-how, a tak ani já neprozradím vše. Můj poslední objevený klenot je nicméně istanbulský obchůdek, který funguje už od osmanské říše. Látky si vyrábějí sami – a ty jsou tak autentické a kvalitní, že je dodávají i do velkých produkcí, jako byl film Sparta nebo seriál Hra o trůny.

Jaké podmínky jsou pro vás k tvorbě ideální?

Od loňského roku mám svůj první ateliér mimo domov a momentálně je mou záchranou stanicí. Jakmile do něj vstoupím, cítím se ve své kůži. Ráda se v něm obklopuji hezkými, často až kýčovitými věcmi, ať už jde o růžové porcelánové hrnečky, vázičky nebo svícny. Mám tendenci se zahlcovat předměty...

U práce nejčastěji poslouchám audiokničky, právě mám rozposlouchané Color, Jewels a Fabric od Victorie Finlay, anebo true crime podcasty. Ty poslouchám v italštině, abych si svůj oblíbený cizí jazyk procvičila, teď mi tedy nejčastěji hraje Elisa True Crime. Tím, že nemám kolegy, mluveným slovem nikoho neruším. Můj režim se teď plně přizpůsobil tomu, kdy mě „doma pustí“. Pracuji, kdykoliv syna někdo hlídá.

Co je pro vás osvědčeným zdrojem nových myšlenek?

Bývalo to hlavně cestování, dneska mi stačí i malé zastavení a zamyšlení se. Když se například snažím

usnout, poslouchám klasickou hudbu či vařím, děje se mi, co pracovně nazývám myšlenkovým průjemem. Moje hlava chrlí nápady a já si je všechny pečlivě zapisuju nebo rychle kreslím, abych z nich mohla později čerpat.

Když dojde na to, jak lidé vnímají umění, napadá vás častý omyl?

Setkávám se s tím, že ho na první dobrou lidé soudí jen jako jakýsi eroticko-perverzní patos.

Kromě vysokých škol, které jste vystudovala, jste absolvovala také semestrální stáž na Katedře scénografie na DAMU a nejednu uměleckou rezidenci: u Guttenberg Arts v New Jersey nebo třeba v turínské galerii Crag. Od koho jste ale kdy dostala tu nejlepší profesní radu?

Těžké vypíchnout jen jednu, z čistě praktických důvodů ale vybírám tuto: „Když ti to nejde v ateliéru, tak si tam uklid.“ To funguje pokaždé. Jak nad tím teď tak přemýšlím, asi bych si ji měla vyšít křížkovým stehem a zarámovat nad dveře, ať ji mám stále na očích.

A máte nějaké motto?

Nemám. I když se ráda řídím podobnými jednoduchými radami, které se mnou v daném momentu nejvíce rezonují, jako je ta právě zmíněná.